

Reklamer for add-on lægemidler

Ankenævnet for ENLI vurderede i sagen AN-2013-2964 af 30. juni 2013, at en reklame for et add-on lægemiddel ikke havde karakter af en sammenlignende reklame. Ankenævnet fandt derfor ikke, at reklamen var i strid med Reklamekodeks. Ved vurderingen lagde Ankenævnet navnlig vægt på, at add-on lægemidlet udelukkende kunne anvendes under samtidig behandling med basisbehandlingen. Der var ikke mulighed for at anvende add-on lægemidlet alene som alternativ til det ene eller to andre nævnte præparater. Der fandtes derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for at tale om en sammenligning af præparaterne.

Ankenævnet har efterfølgende på ny drøftet problemstillingen i relation til reklamer for add-on lægemidler og finder anledning til at fortage følgende præcisering:

Sammenligninger i reklamer mellem en basisbehandling og en basisbehandling kombineret med et add-on lægemiddel vil være omfattet af Reklamekodeks § 8, dog således at kravene til opfyldelse af bestemmelsen i relation til add-on lægemidlet alene vil være følgende: **1) samtlige reklamer omtalt i reklamen skal identificeres, jf. Reklamekodeks § 8, stk. 1, og 2) der skal fremlægges pligtttekst for eget lægemiddel, jf. Reklamekodeks § 8, stk. 2 og § 5, stk. 1.** Efter denne reviderede fortolkning vil reklamer for add-on lægemidler ikke kræve udarbejdelse af sammenligningsskema eller fremlægning af pligtttekst for tredjeparts lægemidler anvendt i basisbehandlingen. Reklamen skal som altid være fyldestgørende, saglig og ikke vildledende, jf. Reklamekodeks § 8, stk. 3 og § 4, stk. 2.

ENLIs hidtidige praksis vedrørende sammenlignende reklamer står i øvrigt ved magt.

København, den 24. februar 2014

Ankenævnet for ENLI